

tilsynet kun omfatter spørgsmål, som har at gøre med, om der er sket en tilsidesættelse af lovgivningen. Der kan være tale om offentlig-retlige retsgrundsætninger og den slags retlige spørgsmål.

Det vil sige, at tilsynsmyndigheden ikke har nogen mulighed for at tage stilling til hensigtsmæssigheden af Borgerrepræsentationens beslutninger. Indenrigsministeriet skal ikke tage stilling til, om et spørgsmål er løst på en fornuftig eller en ufornuftig måde af Borgerrepræsentationen, om man har handlet klogt eller dumt, men alene til, om man har overholdt lovgivningen. Anderledes kan det ikke være, hvis man skal følge den københavnske styrelseslov.

Frank Dahlgaard (KF):

Tak for svaret, som desværre var, som jeg frygtede.

Nu er ministeren jo øverste forvaltningschef for et ministerium, og det var – sådan opfattede jeg det – som sådan, ministeren svarede. Men ministeren er også politiker og medlem af et politisk parti, der har nogle politiske holdninger, visioner, ideer og tanker, og det er med det som udgangspunkt, man kunne ønske sig at få spørgsmålet besvaret. Ministeren har i sin egen skab af politiker mulighed for at tilkendegive her, om huset har fungeret efter hensigten eller været det, arbejderne på Nørrebro har oplevet det som, nemlig et arnested for udklækning af kriminelle.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det ville være en klar overskridelse af den beføjelse, der eksisterer for indenrigsministeren over for en kommunalbestyrelse – i dette tilfælde Borgerrepræsentationen – at begive sig ud i karaktergivning af enkeltdispositioner i en kommune og afgøre, hvorvidt den agerer klogt eller dumt, og derfor vil jeg henvise til det svar, jeg gav i første omgang.

Jeg synes, det er uhensigtsmæssigt, hvis hr. Frank Dahlgaard på denne måde forsøger at forvride den rolle, indenrigsministeren har i forbindelse med den enkelte kommunes dispositioner, og uanset hvordan man forsøger at stille spørgsmålet, vil jeg holde mig til loven og det, der er min rolle. Jeg vil ikke lade mig provokere til forsøg på besvarelser som dem, der efterlyses.

Frank Dahlgaard (KF):

Der er jo ikke tale om en provokation fra min side, men der er tale om, at ministeren ikke bare er øverste forvaltningschef. Ministeren er også politiker og har en mulighed for at redegøre her i Folketinget for en begivenhed på ministerens ressortområde i en stor kommune, og om dette hus har fungeret efter hensigten eller ej.

Op undskyld jeg siger det – men man skulle tro, ministeren har set for mange af tv-udsendelserne »Javel, hr. minister« og har fået at vide af departementschefen, hvad der skulle svares. Men så kunne ministeren jo lige så godt have sendt sin departementschef.

Ministeren svarer, at loven skal holdes, og at grundloven skal holdes. Men grundloven giver jo mulighed for, at ministeren som politiker kan tilkendegive sin mening.

Ministeren sagde også, at man skulle tage hensyn til, om en lovgivning var blevet tilsidesat. Jamen er den ikke det i høj grad? Der er jo lovløse tilstande omkring det ungdomshus. Det vil jeg gerne have ministerens svar på.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Så vil jeg for anden gang henvise til den besvarelse, jeg gav i første omgang og derudover føje til, at det er en forkert opfattelse, hr. Frank Dahlgaard har, når han siger, at en konkret beslutning i Københavns Borgerrepræsentation falder under Indenrigsministeriets ressort. Nej, sådan er det ikke. Det er netop det, der er pointen i styrelsesloven for København. Det er ikke en landspolitisk ressort i den forstand, og ud over det har jeg ikke andre tilføjelser.

Frank Dahlgaard (KF):

Det kan undre lidt, for det lyder, som om ministeren overhovedet ikke vil udtale sig rent politisk om noget som helst, der foregår i kommunerne. Det kan da ikke være meningen.

Jeg vil spørge: Er ministeren ikke klar over, hvilke frustrationer den måde, dette ungdomshus har kørt på, har givet anledning til på Nørrebro? Er ministeren ikke klar over, at der blev tændt bål hver aften, og at det formodentlig var derfor, skidtet brændte til sidst? Er ministeren ikke klar over, hvor utrygge borgerne er ved det hus? Er ministeren ikke klar over, at naboerne ringer gang på gang til brandvæsenet eller politiet af forskellige årsager og får at vide, at hvis der ikke er overhængende fare for menneskeliv, kommer man ikke, for man er nødt til at komme med en hel skovvogn eller busfuld kampklædte